

Acda En De Munnik, Ik Was Vergeten

Ik was vergeten
Het lawaai
Van honderd stoelen
Net verlaten
Dat ze kraken
In de stilte
Of wat dat had moeten zijn
Ik was vergeten
Mijn nieuwe pak
Drie keer gedragen
Doffe donker
Dat me eigenlijk
Zonder tranen
Misschien best wel goed zou staan
Ik was vergeten
Witte gympies
Niet zo slim
Op natte aarde
Ik troost me wel
Met de gedachte
Nog niet geroutineerd te zijn
Ik was vergeten
Goed te eten
Weinig koffie
Blik op grond
Een dag als dit
Heeft nooit een reden
Een verstandig mens te zijn
Ik was vergeten, glad vergeten
Maar vandaag, hoe mooi het brein
Ik was vergeten, dat vergeten
Wat het beste weg kan zijn
Wel het verdiet
Nooit de persoon
Nooit de persoon
Maar soms de pijn
Ik was vergeten, glad vergeten
Hoe mooi het is iets kwijt te zijn
Nooit de persoon maar kleine dingen
Te verbannen uit mijn brein
En dat het soms een enkele keer
Hoe mooi het is iets kwijt te zijn